
Публикуван на: 09-08-2006

Източник: [Портал Европа](#)

"Фундаментална кадрова нищета откъм високо квалифицирани в европейските дела български политици" съзира журналистът Георги ПАПАКОЧЕВ.

Коментар за рубриката "Евроатлантически седмичник" на Радио Deutsche Welle.

По силата на споразумението от Ница, по което продължава да функционира до днес ЕС, България и Румъния трябва да имат свои представители в Европейската комисия от деня на своето пълноправно членство. В рубриката Евроатлантически седмичник Георги Папакочев се спира на политическите игри, с които се очаква да бъде свързан изборът на българския кандидат: Европейската участ на българските политици не е никак милостива напоследък. Вместо да поемат дъх след серията критични доклади на ЕК, след непрестанните мониторингови инспекции от Брюксел и прилагането на съмнително ефективни мерки за изпълнение на неотложните изисквания свързани с еврочленството, те са изправени пред ново главоболие. Освен номиниране и избор на евродепутати, отново в спешен порядък трябва да бъде намерен смислен кандидат за поста комисар в Европейската комисия.

Задачата е особено трудна, като се имат предвид фундаменталната кадрова нищета откъм високо квалифицирани в европейските дела български политици, високите изисквания към подобна национално представителна фигура в Брюксел и вечните апетити на партии и функционери за високи постове и още по-високи заплати.

Всъщност любопитно изследване на социологическа агенция през май демонстрира реалната ситуация около селекцията на първия български еврокомисар. Според резултатите едва 18 на сто от анкетираните са знаели, че еврокомисарите са членове на Европейската комисия, 40 на сто са чували, но не са запознати какво представлява този пост, а още 40 на сто си признали откровено, че въобще не са чували за него. Ако проучването е било проведено месец по-късно, нищо чудно мнозина да объркат еврокомисарите с полицейските комисари, както вече се наричат високите чинове в МВР.

Така или иначе на този етап неяснотите около българския и румънски еврокомисар са много. От една страна никак не е ясно коя институция следва да определи и предложи националния кандидат на шефа на Европейската комисия Барозу - правителството, парламента или президента? Ако въпросната фигура бъде номинирана от сегашната управляваща коалиция, не е известно как ще бъде постигнато общо съгласие, след като две от коалиционните партньорки - БСП и НДСВ ще се

явят на президентските избори със свои отделни кандидати? Доколкото липсва процедура за подбор на подобни кандидати, една от най-демократичните практики - откритият конкурс - няма да бъде приложена. С което кандидатите ще бъдат редуцирани до малко на брой фигури от партийния или коалиционен елит.

Статутът на бъдещият български еврокомисар предстои да се уточни и от самата ЕК, като това се очаква да стане в последния мониторингов доклад през септември. През това време т.нар. Колеж на европейската комисия и лично председателят Барозу ще трябва да определят дали новите комисари ще получат отделен ресор, който ще бъде отнет от ресорите на сегашните 25 представители в комисията или временно ще дублират нечи функции до 2009 година, когато са следващите избори за състав на ЕК. Според представители на управляващите, България имала интереси в областта на енергетиката, транспорта и социалната политика.

Наскоро в изявление пред медиите министърът на външните работи Ивайло Калфин подробно се захвана да обяснява, че при подбора на кандидат за член на ЕК не трябвало "да се гледат имената, а интересите на страната". По-нататък, обаче, в същото изявление той изпадна в явно противоречие, твърдейки, този път точно, че "в момента в който станат членове на ЕК, бъдещите еврокомисари трябвало да забравят от коя страна са". След като подобна бъркотия съществува в разсъжденията на външния министър, какво остава за останалите "фактори" в българската европейска политика.

Впрочем през миналата седмица един млад и както се твърди в БСП изключително "обещаващ" кадър на столетницата даде доста недвусмислена лична заявка за еврокомисарската длъжност. Това е 21-годишният завеждащ Отдела за Международни връзки към ВС на БСП Кристиан Вигенин, който откровено си призна в медиите, че намирал "повече аргументи еврокомисарят да бъде представител именно на Коалиция за България", а не на друга политическа сила, сиреч НДСВ. Всичко това се случи, след като електронният вестник EU Expands го обяви заедно с Меглена Кунева и Симеон Сакскобурготски за най-вероятен кандидат за еврокомисарския пост.

При цялата своя образованост, получена в българския УНСС и трудовата му дейност в българските "Митници", младият социалист би следвало да знае, че бъдещият комисар трябва да бъде ярка и много компетентна фигура, че еврокомисарите правят европейската политика и първото и най-важното условие е да познават тази политика и че от всички комисари, които са назначавани досега, се изисква да имат опит и в изпълнителната власт, казано другояче, да са били най-малкото министри или министър-председатели.

И ако г-н Вигенин е прекълено млад, за да знае всичко това, той би следвало поне да е чувал притчата за жабата, която като видяла, че подковават коня и тя си вдигнала крака. През последните дни се чува и спекулации, че НДСВ разменило с БСП проблема с т.нар. "царски имоти" срещу ангажимента да не предлага свой еврокомисар.

Така, засега личността на българския кандидат за член на ЕК остава неизвестна. Неизвестни са имената и на 18-те бъдещи евродепутати, както неизвестни все още са и кандидатите за държавен глава, който трябва да бъде избран само след два месеца и половина.

Което поставя въпроса дали българското общество въобще се интересува от тези имена?

Портал ЕВРОПА припомня, че е първата българска медия, обявила [виртуални предварителни избори за евродепутати и сондираща мнението на своите читатели за номинации за най-подходящата фигура за поста еврокомисар на България](#). Можете да

БЪРКОТИЯ В РАЗСЪЖДЕНИЯТА ОТОСНО БЪЛГАРСКИЯ ЕВРОКОМИСАР

гласувате чрез банера най-горе на Портала.